Hanuman Chalisa Odia

ଦୋହା

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ସରୋଜ ରଜ, ନିଜ ମନ ମୁକୁର ଶୋଧି,
ବର୍ଣ୍ଣଉଁ ରଘୁବର ବିମଳ ଯଶ, ଯେ ଦାୟକ ଫଳ ଚାରି॥

ବୁଦ୍ଧିହୀନ ତନୁ ଜାଣିକି, ସୁମିରଁ ପବନକୁମାର,
ବଳ ବୁଦ୍ଧି ବିଦ୍ୟା ଦେହୁ ମୋହିଁ, ହରହୁ କଲେଶ ବିକାର॥

ଚଉପାଇ

ଜୟ ହନୁମାନ୍ ଜ୍ଞାନ ଗୁଣ ସାଗର॥
ଜୟ କପୀଶ ତିହୁଁ ଲୋକ ଉଜାଗର॥1॥

ରାମଦୂତ ଅତୁଲିତ ବଳ ଧାମା॥
ଅଞ୍ଜନୀପୁତ୍ର ପବନସୁତ ନାମା॥2॥

ମହାବୀର ବିକ୍ରମ ବଜରଙ୍ଗୀ॥
କୁମତି ନିବାର ସୁମତି କେ ସଙ୍ଗୀ॥3॥

କଞ୍ଚନ ବରଣ ବିରାଜ ସୁବେଶା॥
କାନନ କୁଣ୍ଡଳ କୁଞ୍ଚିତ କେଶା॥4॥

ହାତ ବଜ୍ର ଔ ଧ୍ୱଜା ବିରାଜେ॥
କାଂଧେ ମୂଞ୍ଜ ଜନେଉ ସାଜେ॥5॥

ଶଂକର ସୁବନ୍ କେଶରୀନନ୍ଦନ॥
ତେଜ ପ୍ରତାପ ମହା ଜଗ ବନ୍ଦନ॥6॥

ବିଦ୍ୟାବାନ୍ ଗୁଣୀ ଅତି ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ॥
ରାମ କାଜ କରିବେ କୁ ଆତୁର୍ଯ୍ୟ॥7॥

ପ୍ରଭୁ ଚରିତ୍ର ଶୁଣିବେ କୁ ରସିୟା॥
ରାମ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସୀତା ମନ୍ ବସିୟା॥8॥

ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପ ଧରି ସୀୟହିଁ ଦେଖାଉଁ॥
ବିକଟ ରୂପ ଧରି ଲଙ୍କା ଜଳାଉଁ॥9॥

ଭୀମ ରୂପ ଧରି ଅସୁର ସଂହାରେ॥
ରାମଚନ୍ଦ୍ର କେ କାଜ ସଂବାରେ॥10॥

ଲାୟ ସଜୀବନ୍ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଜୀୟାଏ ॥
ଶ୍ରୀ ରଘୁବୀର୍ ହର୍ଷି ଉର୍ ଲାୟେ ॥11॥

ରଘୁପତି କୀହ୍ନି ବହୁତ ବଡାଇ ॥
ତୁମ୍ ମମ୍ ପ୍ରିୟ ଭରତହି ସମ୍ ଭାଇ ॥12॥

ସହସ୍ର ବଦନ୍ ତୁମ୍ହରୋ ଯଶ୍ ଗାବୈଁ ॥
ଅସ୍ କହି ଶ୍ରୀପତି କଣ୍ଠ ଲଗାବୈଁ ॥13॥

ସନକାଦିକ୍ ବ୍ରହ୍ମାଦି ମୁନୀଶା ॥
ନାରଦ୍ ସାରଦ୍ ସହିତ୍ ଅହୀଶା ॥14॥

ଯମ୍ କୁବେର୍ ଦିଗ୍ପାଲ୍ ଯହାଁ ତେ ॥
କବି କୋବିଦ୍ କହି ସକେ କହାଁ ତେ ॥15॥

ତୁମ୍ ଉପକାର୍ ସୁଗ୍ରୀବହିଁ କୀହ୍ନା ॥
ରାମ୍ ମିଲାୟ ରାଜ୍ ପଦ୍ ଦୀହ୍ନା ॥16॥

ତୁମ୍ହରୋ ମନ୍ତ୍ର୍ ବିଭୀଷଣ୍ ମାନା ॥
ଲଙ୍କେଶ୍ୱର୍ ଭଏ ସବ୍ ଜଗ୍ ଜାନା ॥17॥

ଯୁଗ୍ ସହସ୍ତ୍ର ଯୋଜନ୍ ପର୍ ଭାନୂ ॥
ଲୀଲ୍ୟୋ ତାହି ମଧୁର୍ ଫଲ୍ ଜାନୂ ॥18॥

ପ୍ରଭୁ ମୁଦ୍ରିକା ମେଲି ମୁଖ୍ ମାହିଁ ॥
ଜଲଧି ଲାଂଘି ଗଏ ଅଚରଜ୍ ନାହିଁ ॥19॥

ଦୁର୍ଗମ୍ କାଜ୍ ଜଗତ୍ କେ ଜେତେ ॥
ସୁଗମ୍ ଅନୁଗ୍ରହ୍ ତୁମ୍ହରେ ତେତେ ॥20॥

ରାମ୍ ଦୁଆରେ ତୁମ୍ ରକ୍ଷବାରେ ॥
ହୋତ୍ ନ୍ ଆଜ୍ଞା ବିନ୍ ପୈସାରେ ॥21॥

ସବ୍ ସୁଖ୍ ଲହେଁ ତୁମ୍ହାରୀ ସରନା ॥
ତୁମ୍ ରକ୍ଷକ୍ କାହୁ କୋ ଡର୍ ନା ॥22॥

ଆପନ ତେଜ୍ ସମ୍ହାରୋ ଆପୈ ॥
ତିନୋନ୍ ଲୋକ୍ ହାଁକ୍ ତେଁ କଁପୈ ॥23॥

ଭୂତ୍ ପିଶାଚ୍ ନିକଟ୍ ନହିଁ ଆୱୈ ॥
ମହାବୀର୍ ଯବ୍ ନାମ୍ ଶୁନାୱୈ ॥24॥

ନାସୈ ରୋଗ୍ ହରୈ ସବ୍ ପୀରା ॥
ଜପତ୍ ନିରନ୍ତର୍ ହନୁମତ୍ ବୀରା ॥25॥

ସଙ୍କଟ୍ ତେଁ ହନୁମାନ୍ ଛୁଡାବୈ ॥
ମନ୍ କ୍ରମ୍ ବଚନ୍ ଧ୍ୟାନ୍ ଯୋ ଲାବୈ ॥26॥

ସବ୍ ପର୍ ରାମ୍ ତପସ୍ୱୀ ରାଜା ॥
ତିନ୍ କେ କାଜ୍ ସକଲ୍ ତୁମ୍ ସାଜା ॥27॥

ଅଉର୍ ମନୋରଥ୍ ଯୋ କୋଇ ଲାବୈ ॥
ସୋଇ ଅମିତ୍ ଜୀବନ୍ ଫଲ୍ ପାବୈ ॥28॥

ଚାରୋଁ ଯୁଗ୍ ପ୍ରତାପ୍ ତୁମ୍ହାରା ॥
ହୈ ପ୍ରସିଦ୍ଧ୍ ଜଗତ୍ ଉଜିଆରା ॥29॥

ସାଧୁ ସନ୍ତ୍ କେ ତୁମ୍ ରକ୍ଷବାରେ ॥
ଅସୁର୍ ନିକନ୍ଦନ୍ ରାମ୍ ଦୁଲାରେ ॥30॥

ଅଷ୍ଟ୍ ସିଦ୍ଧି ନଉ ନିଧି କେ ଦାତା ॥
ଅସ୍ ବର୍ ଦୀନ୍ ଜାନକୀ ମାତା ॥31॥

ରାମ୍ ରସାୟନ୍ ତୁମ୍ହରେ ପାସା ॥
ସଦା ରହୋ ରଘୁପତି କେ ଦାସା ॥32॥

ତୁମ୍ହରେ ଭଜନ୍ ରାମ୍ କୋ ପାବୈ ॥
ଜନମ୍ ଜନମ୍ କେ ଦୁଖ୍ ବିସରାବୈ ॥33॥

ଅନ୍ତ୍ କାଲ୍ ରଘୁବର୍ ପୁର୍ ଯାଇ ॥
ଯହାଁ ଜନ୍ମ୍ ହରିଭକ୍ତ୍ କହାଇ ॥34॥

ଅଉର୍ ଦେବତା ଚିତ୍ତ୍ ନ ଧରଈ ॥
ହନୁମତ୍ ସେଇ ସର୍ବ୍ ସୁଖ୍ କରଈ ॥35॥

ସଙ୍କଟ୍ କଟୈ ମିଟୈ ସବ୍ ପୀରା ॥
ଯୋ ସୁମିରୈ ହନୁମତ୍ ବଲ୍ବୀରା ॥36॥

ଜୟ୍ ଜୟ୍ ଜୟ୍ ହନୁମାନ୍ ଗୋସାଁଇ ॥
କୃପା କରହୁ ଗୁରୁଦେବ୍ କି ନାଁଇ ॥37॥

ଯୋ ସତ୍ ବାର୍ ପାଠ୍ କର୍ କୋଇ ॥
ଛୁଟହି ବନ୍ଦି ମହା ସୁଖ୍ ହୋଇ ॥38॥

ଯୋ ଏହ ପଢ଼େ ହନୁମାନ୍ ଚାଲୀସା ॥
ହୋୟ୍ ସିଦ୍ଧି ସାଖୀ ଗୌରୀସା ॥39॥

ତୁଲସୀଦାସ୍ ସଦା ହରି ଚେରା ॥
କୀଜୈ ନାଥ୍ ହୃଦୟ୍ ମହଁ ଡେରା ॥40॥

ଦୋହା

ପବନତନୟ୍ ସଙ୍କଟ୍ ହରନ୍, ମଙ୍ଗଲ୍ ମୂରତି ରୂପ୍।
ରାମ୍ ଲକ୍ଷ୍ମଣ୍ ସୀତା ସହିତ୍, ହୃଦୟ୍ ବସହୁ ସୁର୍ ଭୂପ୍॥